

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De Marcellino Episcopo Vicohautino, & diuæ Mariæ Virginis partu.
Sermo CLXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

eremo separatus à fœminis fœminarum pericula non euasit, quis est qui inter fœminas viuens euasurum se sine labore maximo, maxima sine cautione confidit, nisi is qui sancto alitur Spiritu? Qui cum genitore, natoque vnà cuncta disponit sæcula per æui omnia spatia.

*De Marcellino Episcopo Vicobanentino, & diua
Mariæ Virginis partu. Sermo C L X X V.*

OMnium quidem rerum primordia sunt dura, sed duriora sunt omnibus primordia generãtis. Sancta Ecclesia Rauennas vt primum pareret, viam fecit, angores pertulit, sensit dolores. Et hoc egit fratres, vt ordinem partus diuini toto veritatis tramite custodiret: nam posteaquam primogenitum totius creaturæ Virgo mater vt pareret, viam totius patriæ percucurrit, sic virgineus partus, sic primitiuorum est dedicata natiuitas. Et necessario fratres, via generatur in via. Ego sum, inquit, via: vt omnis aditus excluderetur erroris, & viator tandem cœlũ peteret, qui terreni itineris incassum diu sudores pertulerat & labores. *Et factum est in diebus illis, inquit Euangelista: Exiit edictum à Cæsare Augusto, vt proficeretur vniuersus orbis. Ascendit autem & Ioseph à Galilea de ciuitate Nazareth in Iudeam ad ciuitatem David, qua vocatur Bepiblehem eo quod esset de domo & familia David, vt profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore prægnãte. Et factum est in diebus illis, impleti sunt dies vt pareret: & peperit filium suum primogenitum.* Libet hic aliquid de dolore dicere. Edicto Cæsaris, & pagani dominus obtemperaturus occurrit, & decreto beati Petri decreto principis Christiani, seruus adhuc aliquis irreuerenter obstitit? Verũ quia neq; prospera aduersis, neque gaudiis miscẽda sut tristia, his õmissis hodierni germinis lætitiã

Ioan. 1 r.

L. 1. c. 2.

latitiam proloquamur. Habeat modo natus, qui pri-
 mum natus est primogeniti reuerentiam, teneat &
 honorem: Marcellinus hodie vernaculi partus totum
 rapuit & conquisiuit affectum. Circumstant filij, ad-
 sunt propinqui, cognatio tota concurrat, familia exul-
 tat omnis, & ipsa penetralia domus tripudiant &
 latantur: quia videre oculis, suscipere manibus, ho-
 die primum sanctæ genitricis partum, sobolemque
 meruerunt. Ipsa quoque genitrix sponsa mater & vir-
 go, in ipso sponsi sui thalamo, in ipso coniunctionis
 suæ cubiculo, genuisse noua gratulatione miratur. Sed
 neminem turbet, nullum moueat, quod in thalamo
 ipso spōsa ipsa cernitur peperisse: talis non est de cri-
 mine, sed de virginitate cōceptus: quando in tali ger-
 mine cœlestis partus est, non humanus: nec vllus hic
 est sinistrae suspicionis locus, vbi ipse sponsus spon-
 sæ suæ testis habetur, & custos. Quicumque sollici-
 tus es de facto, esto de exemplo maximo persecutus:
 & præcedentis trepidatio ad tuam cautelam profici-
 at, & munimen. Ioseph ille maritus solo nomine,
 conscientia sponsus, prægnantem sponsam fluctuans
 & anxius intuetur: quia neque accusare innocentem,
 neque prægnantem poterat excusare: tacere tutum
 non erat, erat loqui periculosum. Admittit non pro-
 dit crimina accusator insontis. Erat ipse testimo-
 nium castitatis, erat custos pudoris: aliud nouerat, a-
 liud intuebatur, confundebat Virginis fides, actus &
 vita in biuio, mens iusta & sanctus animus, ancipiti
 cogitatione torquetur: sentit, sed tantum non potest
 penetrare sacramentum: quia nec accusare poterat, &
 defendere penes homines non valebat. Merito mox
 occurrit angelus: merito responsum subuenit mox
 diuinum, cui humano deficiente consilio iustitia non
 defecit. Et quid dicit? *Ioseph fili David, noli timere.*
 Qui

Qui nihil fecerat, quid timebat? Timebat, quia & si nullus in facto reatus erat, erat in causa maximus pavor. Sanctus animus quicquid non assequitur, expauescit. Caue ergo homo de partu nostræ matris taliter disputare, cum angelum respondisse sufficiat. *Noli timere accipere Mariam coniugem tuam: quod enim in illa natum est, de Spiritu sancto est.* Fœliciter parturit quæ virginitatis coronam magis, magisque pariendo conquirit, & gloriam. Hic vero qui nobis hodie natus est, semper retia retendit in mare. Nemo ergo miretur si piscatorem Petrus gestiuit habere collegam. Orate ergo fratres, vt piscari mereatur homines, qui hæctenus pisces capere hominum laboravit ad vitam.

De cæco, Sermo CLXXVI.

DEus quoties desperatas humanorum curat corporum passiones, deitatis suæ toties potentiam pandit: sed in vna eademque infirmitate, quando ordinem suæ curationis immutat, causas propter quas hoc faciat, facit nos altius perscrutari. Nam iuxta viam sedenti cæco, visum sola restituit iussione: alij à natiuitate cæco nato, non lumini, sed tenebris & cui natura visum inuiderat, atque ipsa quæ parat, & aperit oculos, oculos clauserat, & negarat. Christus imponit lutum: & collyrio materiali fingit, facit, procurat oculos, non recurat: vt creante, non medicante manu inde homini suppleret lumina, vnde hominem fecerat totum. Iste vero cæcus, cuius nobis Euangelista Marcus retulit curam, sic nouo sanatur modo, vt omnes compellat exquirere, cur contumax cæcitas moram facere sic præsumit auctori: cuius nutu, visu, iussu infirmitates pereunt, redeunt sanitates, vita oritur, mors finitur, stant omnia, cuncta dilabuntur.

Ioan. 9.